

tal af virksomheder, som lever op til reglerne og for nogles vedkommende oven i købet også gerne vil være foran.

Loven skulle gerne medvirke til at skabe lige konkurrencevilkår og mere gennemskuelighed for forbrugerne, og det tror vi på, indtil andet er bevist. Det skulle også stå klart og sikkert, at det kun er de sager, som har resulteret i et endeligt omsætningsbegrænsende forbud eller bøde, der bliver offentliggjort, men at der derimod ikke vil blive offentliggjort enkeltresultater for virksomheder, hvor kontrollen ikke har givet anledning til kommentarer. Dansk Folkeparti er meget opmærksom på, om der nu løbende bliver indhøstet nogle erfaringer med denne offentliggørelse af kontrolresultaterne, som vi kan bruge i det videre forløb til at lave nogle justeringer, som alle partierne her i Folketinget i fællesskab bør gå hånd i hånd for at få gennemført.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Hr. Christian H. Hansen gav et glimrende billede af omstændighederne i forbindelse med, at man indgår et ægteskab. Det kunne jo også være, at man, inden ægteskabet gik i gang, kunne nå at ændre nogle af de ting, som man havde drømt om skulle starte den dag, man indgik ægteskabet, så derfor vil jeg gerne spørge, om Dansk Folkeparti eventuelt vil være med til at kigge på den måde, man offentliggør listerne på, og hvordan de er udformet, så det punkt i hvert fald var i orden den 1. januar 2000. Så kunne man bagefter evaluere denne ægteskabspagt, eller hvad man nu kalder den for – jeg kalder den en fødevarerlov – den 1. juli år 2000.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige til fru Annie Lunde Hansen, at alt, hvad der kan medføre forbedringer omkring en fødevarerlovgivning og omkring et eventuelt ægteskab, vil vi i Dansk Folkeparti altid være villige til at diskutere.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så er det fru Annie Lunde Hansen som ordfører.

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg må lige starte med at beklage min stemme i dag.

Jeg vil da gerne starte med at takke fødevarerministeren for hans redegørelse om erfaringerne med offentliggørelse af kontrolresultater.

I CD mener vi, det er rimeligt, at der er mulighed for at offentliggøre kontrolresultater, også med nævnelse af navnet på producenter og detailhandlere, der ikke overholder reglerne. Men det er altså meget vigtigt, at man hele tiden holder sig formålet for øje, og formålet skal være at sikre en så høj fødevarer sikkerhed som overhovedet muligt.

Offentliggørelsen må altså ikke udelukkende have karakter af en ekstra straf, selv om den jo nok altid vil blive opfattet som sådan af den, der ser sit navn offentliggjort. Vi har ikke brug for offentliggørelsen som gabestok. Vi har i højere grad brug for den som et led i en orientering af forbrugerne end som motivationsfaktor for producenterne. Er offentliggørelsen styrende for forbrugervalget, kommer motivationen ganske sikkert af sig selv.

Derfor kan det godt forekomme lidt absurd, at der er eksempler på, at man i ganske små sager har offentliggjort navne på producenter, og at offentliggørelsen først er sket flere måneder efter, at fejlen er blevet rettet. Dette er der ingen der har glæde af. Forbrugeren har i hvert fald ikke; fejlen er jo allerede rettet. Her er altså noget, som efter vores opfattelse ikke virker efter hensigten.

Det er altså derfor vigtigt, at der bliver lavet nogle klare retningslinjer for, hvornår der kan offentliggøres. Det nytter f.eks. ikke noget, at man offentliggør de producenter, der selv indberetter problemer, på samme måde som dem, der blev opdaget af levnedsmiddelkontrollen. Det fremmer jo ikke lysten til at indgå i en dialog med myndighederne.

Det er også vigtigt, at man får sat en klar grænse for, hvilke overtrædelser af levnedsmiddellovgivningen der kan gøres til genstand for offentliggørelse, og det er vigtigt, at man har gjort sig klart, at der også bør være en fast praksis for, hvor længe resultaterne skal kunne hentes ned fra Internettet.

Der er jo flere hensyn, der skal varetages. På den ene side er der hensynet til forbrugerne, som skal have en mulighed for at fravælge et produkt, som har kvalitetsmangler, og som måske endda kan have sundhedsmæssige skadevirkninger. På den anden side er der altså også et hensyn til producentens retssikkerhed. Her er altså tale om nogle vigtige og vanskelige afvejninger.